

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Joachim B. Olsen
Joachim.Olsen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 5. juli 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 494 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA).

30. oktober 2018

Spørgsmål nr. 494:

”Vil ministeren redegøre for provenueffekterne ved ændring af sygedagpengelovens regel om arbejdsgiverperiodens længde til henholdsvis 21, 14, 7 og 0 dage for private arbejdsgivere?”

J.nr. 2018-10123-3 / 2018-4537

Svar:

Efter de nuværende regler er det som udgangspunkt arbejdsgiveren, der udbetaler sygedagpenge eller løn til en lønmodtager i de første 30 kalenderdage af et sygefravær (arbejdsgiverperioden).

Provenueffekterne af en forkortelse af arbejdsgiverperioden for de private arbejdsgivere vil svare til de offentlige merudgifter til sygedagpengerefusion til private arbejdsgivere efter virksomhedsskat.

For at beregne de offentlige merudgifter i forbindelse med en forkortelse af arbejdsgiverperioden benyttes Danmarks Statistiks fraværsregister. For private arbejdsgivere er fraværsregistret baseret på en stikprøve af 2.600 arbejdspladser, hvilket kan bidrage med usikkerhed – især når stikprøverne som her fordeles på underkategorier som forløbslængder. Det skal desuden bemærkes, at borgere i fraværsregistret ikke nødvendigvis opfylder beskæftigelseskrævet for sygedagpenge fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden eller det mere omfattende beskæftigelseskrav for at få sygedagpenge fra kommunen efter arbejdsgiverperioden. Det er beregningsteknisk antaget, at borgere i fraværsregistret opfylder begge beskæftigelseskrav.

Med forbehold for eventuelle administrationsomkostninger hos kommunen samt anden afledt følgelovgivning mv. skønnes en forkortelse af arbejdsgiverperioden for private arbejdsgivere at medføre offentlige merudgifter på 0,2, 0,5, 0,9 og 4 mia. kr. om året til sygedagpengerefusion til private arbejdsgivere efter virksomhedsskat, alt efter om den forkortes til henholdsvis 21, 14, 7 eller 0 dage.

Det er lagt til grund, at det eksisterende revurderingstidspunkt i sygedagpengelovgivningen besvares.

Der er i beregningerne endvidere ikke indregnet konsekvenser af følgende forhold:

- Eventuelle virkninger på lønninger, forbrugerpriser og husholdningernes disponible indkomster som følge af lavere udgifter for virksomheder i form af kortere arbejdsgiverperiode.
- Grundet det større antal forløb med kort sygefravær må sagsmængden for kommunerne ved en meget kort arbejdsgiverperiode forventes at stige og kan give anledning til, at kommunerne rejser krav om kompensation (DUT).
- Ligeledes kan den større sagsmængde muligvis kræve en tilpasning af kommunale og statslige IT-systemer.
- En kortere arbejdsgiverperiode vil alt andet lige betyde behov for tilpasning af den nuværende model for indsats og opfølgning på sygedagpengeområdet. Dels vil flere borgere komme ind i det kommunale system, og dels vil flere borgere komme ind med banale og kortvarige sygdomme. En kortere arbejdsgiverperiode vil ligeledes medføre øgede administrative byrder for arbejdsgiverne, idet langt flere anmeldelser af lønmodtagernes sygefravær, samt anmodning om refusion skal indsendes til kommunen.
- Der er ligeledes ikke regnet på, hvad det vil betyde, at forsikringsordningen for private arbejdsgivere enten vil blive overflødig eller mindre omfattende afhængig af model.
- Endelig må forslaget forventes at medføre et reduceret incitament for arbejdsgivernes egen sygedagpengeopfølgning, ligesom forslaget kan have betydning for arbejdsgivernes villighed til at ansætte borgere med højere sygemeldingsrisiko, hvilket derfor kan påvirke rummeligheden på arbejdsmarkedet. Disse effekter er der heller ikke regnet på.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen